

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני החג
(לפי אופק אשדוד)
בניסח: 19/24
יציאה: 27/28

עלון מס' 114
ו' סיון תשע"א
שבועות

"מחודדין בפיר" ..

שהיו דברי תורה

"זאת התורה אדם כי ימות באהל" (במדבר, יט', יד')

כתוב בתלמוד: אמר ריש לקיש, אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר: "זאת התורה אדם כי ימות באהל". (ברכות סג)

זוהי כוונת חכמינו ז"ל "אין דברי תורה מתקיימים אלא במי שממית עצמו עליה", כלומר, אין דברי התורה מתקיימים אלא רק אצל מי שמתייחס לזמן שברשתו, כמו אותו מת שניתנה לו ההזדמנות לקום מקברו לשעה קלה, והוא רץ לבית המדרש. אבל אותם שמאבדים זמנם היקר בענייני העולם הזה, אין התורה יכולה להתקיים בהם.

מקור

וביאר הגאון ר' חיים מבריסק זצ"ל, וכ"ה אמר: דמיינו לעצמכם שיום אחד הוחלט בשמים להרשות לכל הנפטרים לקום למשך שעה אחת מקבריהם, ובאותה שעה רשאים הם לעשות כרצונם. כשהדבר נודע בעולם הזה, באו כולם לבית הקברות כדי להיפגש עם יקיריהם ולדרוש בשלומם. אך מיד כשהקברים נפתחים, יקומו כל הנפטרים מקברם, וירוצו במהירות הבזק לבתי המדרש וישבו ללמוד בהתמדה עצומה ונוראה, ולא ירצו

"חפץ חיים" בענין הבטחון של לומדי תורה

משל למה הדבר דומה לילד שהלך ללמוד בתלמוד תורה ושכח לקחת עימו אוכל, האם יעלה על הדעת שאביו שהבחין בדבר ישאיר אותו ללא אוכל? הרי אין ספק שיעשה כל שביכולתו לדאוג שבנו יקבל אוכל. כך גם מי שעוסק בתורה בכל כוחו, מובטח שהקב"ה ידאג לספק לו אוכל לפי צרכו.

~ אוצרות התורה ~

ילמד תורה, שזו התרופה לכל מכות ותחלואי העולם, כי אדם שטרוד בתורה ובלמוד ובעבודת ה' אין לו פנאי לכעוס ולהקפיד על הבלי העולם הזה, וכן אמרו על הר"י בן שושן זיע"א שלא כעס מימיו, כי לא היה פנוי לכעוס כלל שהיה תמיד טרוד בעבודת ה'!

"דרך ארץ קדמה לתורה"
כשם שמן ההקדמה לספר, ניתן לעמוד על תוכנו, כך מתוך התנהגותו והליכות דרך ארץ של אדם, ניכרת מהות התורה שבו. תנא דבי אליהו

אולמרים: ילאנדן הוטל
לני ישלאלטל כרפו
בתורה.
- לדוע "כרפו"
ולט "רטשו"?
- למה כרפ זו, בכל יום
ויום לאחדשת רעבונה,
כך צריך הללאנדן
להיות רעב כל יום
לתורה..
~ הר לקוצק זצ"ל ~

אין עונג בעולם
כשקידת התורה
~ החזון איש ~

כנו שראש השנה
הוא יום הדין
לכל באי עולם,
כך חג השבועות,
בו ניתנה
התורה לישראל,
הוא יום הדין
לתכלית הבריאה,
לכדאיות של
הבריאה.
"עין יעקב"

מעשה באלוהו הנביא שהיה מהלך ממקום למקום ומצא אדם אחד שהיה בור ועם הארץ והיה מתלוצץ ומלעיג על התורה ולומדיה.

אמר לו אליהו זכור לטוב: "בני מה אתה משיב לאביך שבשמיים ביום הדין?" אמר לו: "רבי, יש לי הרבה דברים להשיב לו. בינה ודעת לא נתנו לי משמיים שאלמד תורה."

אמר לו אליהו: "בני מה מלאכתך?" אמר לו: "צייד אני." אמר לו אליהו ז"ל: "בני, מי לימד אותך את האומנות הזו לעשות מצודות ומלכודות ולהעלות דגים מן הים?" אמר לו: "רבי, בזה נתנו לי בינה ודעת מן השמיים."

אמר לו אליהו זכור לטוב: "להביא פשתן ולארוג מצודות ולהשליך לים ולהעלות דגים נתנו לך בינה. ללמוד תורה שעליה כתוב "כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיו ובלבבך לעשותו" לא נתנו לך בינה ודעה מן השמיים!!!"

מיד היה אותו צייד מרים קולו בבכי ואנחה. אמר לו אליהו זכור לטוב: "בני, אל ירע לך. אלא כל שאר בני אדם באי עולם הן משיבין תשובה זו על אותו עניין שהם עוסקים בו, אבל מעשיהן מוכיחין עליהם..."

תנא דבי אליהו זוטא

מסופר על אביו של המהרי"ל זיע"א

שאמר לבנו כשהגיע לגיל ח"י:

על כל יהודי לדעת ולהבין

כי עבירה היא גרועה ממוות.

ובבכייה עצומה הוסיף ואמר:

אבל ממך אני דורש שתדע כי רגע אחד

בלא תורה ודביקות בהשם יתברך

יהיה נחשב אצלך קשה ממיתה!

הנה ידועים דברי חז"ל שדוד המלך נולד ולא קצבו לו שנים - הוא היה אמור למות ביום הוולדו.

וכשהראה הקב"ה לאדם הראשון דור דור ודורשיו, וראה את דוד נתן לו משלו שבועים שנות חיים (ילקו"ש תהלים).

היש חסד גדול מזה? והנה השי"ת נותן בידו הרחבה שנות חיים לכל אחד ואחד, ומקיים לתחיה את הישנים - כמתים. זוהי המתנה הגדולה ביותר שאנו מקבלים מהשי"ת, את עצם מציאות החיים...

הגר"ש פינקוס זצ"ל

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

דיני רחיצה

ביום טוב

למרות שבשבת אסור לאדם לרחוץ כל גופו במים חמים, ואף אם הם מים שאין איסור להשתמש בהם בשבת, כגון מים שהוחמו מאליהם בדוד שמש, מכל מקום אסור לרחוץ בהם כל גופו, לפי שגזרו חכמים לאסור דבר זה משום הבלנים במרחצאות שהיו מחממים את המים באיסור בשבת (ואף שבזמננו השתתה המציאות,

אין לנו בית דין שיש לו כח לבטל גזרות חכמים).

אולם ביום טוב שאין איסור לחמם את המים לצורך גופו, הקלו חכמים בגזרה זו ולא אסרו אלא במים שהוחמו ביום טוב עצמו או כשרוחץ בבית המרחץ, אך בביתו התירו.

ולכן יש להתיר לרחוץ ביום טוב באופנים אלו:

א. מים שחממם ביום טוב על גבי כיריים גז, וכן אם הוסיף מים במיחם השמלי שפועל מערב יום טוב, מותר לרחוץ בהם פניו ידיו ורגליו או מקצת הגוף בלבד (אבל

לרחוץ בהם כל גופו אסור).

ב. מים שהוחמו מערב יום טוב, מותר לרחוץ בהם כל גופו במקלחת או באמבטיה פרטית שבביתו (אבל בבית מרחץ

ציבורי אסור).

ג. מים שהוחמו ביום טוב מאליהם בדוד שמש מותר לרחוץ בהם כל גופו במקלחת או באמבטיה פרטית שבביתו.

ובין בשבת (אם רוחץ במים קרים) ובין ביום טוב יכול להתנגב במגבת כדרכו אף שתוך כדי הניגוב סוחט את השיער, אבל אין לסחוט את השיער ישירות.

"וכל זופציק לא ישוו בה"

אמר ר' ברכיה אפילו כל מצוותיה של

תורה אינן שוות לדבר אחד

מן התורה" (פאה א. א.)

אם יאמר לך אדם אחד קיימתי היום כמה מצוות. ואדם שני יאמר: למדתי היום משנה אחת. שכרו של הלומד משנה גדול יותר משכרו של זה שקיים את המצוות...

הר' ניסים יגן ז"ל

הואיל ולתורה אין בית (נתנה במדבר)
כול כל אחד מישראל לזכות לכתרה
של תורה ואפילו בן עם הארץ...

לקח טוב